

Η Παναγία μεσιτεύει ακατάπαυστα για όλους μας.

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ημέρας και νυκτός πρεσβεύεις υπέρ ημών»

Όλα τα βλέμματα και οι καρδιές, τούτες τις δίσεχτες ημέρες, ικετευτικά, παρακλητικά στρέφονται στο καλοκαιριάτικο αυγουσιανό Πάσχα. Τον Δεκαπενταύγουστο . Στον ζωηφόρο θάνατο, στην αθάνατη Κοίμηση της Κυρίας Θεοτόκου. Συντονισμένα και τα πόδια μας -έστω και βαρυφορτωμένα από την ένοχη συνείδησή μας, την οικονομική δυσπραγία και τα όποια ασήκωτα βάρη της καθημερινότητας-μας οδηγούν ανεπίστροφα μπροστά στην θαυματουργική εικόνα, για να αποθέσουμε στα αγιασμένα πόδια της τον οφειλόμενο σεβαστικό ασπασμό

μας. Για να δροσίσουμε τα φρυγμένα από το κακό και την αμαρτία χείλη μας και να δηλώσουμε αμετάκλητα την αγάπη μας στην τόσο πονεμένη αλλά και πληγωμένη από τα δικά μας λάθη, τα δικά της παιδιά, Θεομάνα.

Ελάτε λοιπόν χρεωστικά να υμνήσουμε και κυρίως να τιμήσουμε «την Θεοτόκο και Μητέρα του φωτός». Η Δαμασκηνή θεολογία πανέμορφα μας υπενθυμίζει πως « ουδείς κατ' αξίαν της Θεομήτορος την ιεράν εκδημίαν ευφημήσαι δυνήσεται- επειδή- αυτή θεσμόν εγκωμίων υπέρκειται». Ο ίδιος Πατέρας ομολογεί πολύ παρήγορα πως δεν υπάρχει πτυχή, λεπτομέρεια ζωής, την οποία να μη γνωρίζει η Θεοτόκος και να μην μπορεί να δώσει ανάσα ζωής και ελπίδα σωτηρίας.

Ο αγιορείτικος μοναχισμός νιώθει βαθύτατο συγκλονισμό στο να την επικαλείται και να μην την αφήνει ήσυχη «υπέρ πάσης ψυχής θλιβομένης τε και καταπονουμένης». Η Παναγία δεν ξεκουράζεται, αναπαύεται στην υπέρ των τέκνων της κόπωση, γι' αυτό και ποτέ δεν χαμηλώνει τα δεόμενα πανάχραντα χέρια της. Η Παναγία επανέρχεται συχνά μέσα στην ανθρώπινη ιστορία κυρίως ως μητέρα. Και μία καλή μητέρα ξέρει ν' ακούει, να πονά και ν' αγαπά. (γ. Μωϋσής).

Είναι αδίστακτη η πίστη όλων μας, ότι η Υπεραγία Θεοτόκος μετέχει στη δόξα του Υιού της, συμβασιλεύει μαζί του διευθύνει κοντά στο πλευρό του τις τύχες και όλα τα γεγονότα της Εκκλησίας και του κόσμου που εκτυλίσσονται μέσα στο χρόνο, μεσιτεύει «ημέρας και νυκτός» για όλους μας προς Εκείνον, ο οποίος θα έρθει να κρίνει τον κόσμο.

Ο π. Θεόκλητος Διονυσιάτης στοχάζεται : « Εκείνη έχει το πλήθος των πολλών οικτιρμών. Έχει πολλή αγάπη στο ανθρώπινο γένος, προπάντων στους αμαρτωλούς. Ο Υιός της παίρνει μεγάλη χαρά, όταν τον παρακαλεί η Μητέρα του, διότι θέλει να σώσει τον άνθρωπο. Δια τούτο και μόνο έφερε την Μητέρα του και μας την εχάρισε, για να την έχουμε μέσον προς σωτηρίαν.»

Θαυμάζοντας το μεγαλείο της ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης αναφωνεί: «Πού ημπορώ εγώ να απαριθμώ όλα τα μεγαλεία όσα εποίησεν ο Θεός εις την Αειπάρθενον; Αυτά είναι άπειρα κατά το μέγεθος και αναρίθμητα κατά το πλήθος. Και αν ήταν δυνατόν να ενωθούν όλοι όσοι εσώθησαν με τον άσπορον Τόκον της, και να γίνουν ένα στόμα και μία γλώσσα πάλιν δεν ήθελαν δυνηθή να αριθμήσουν τα μεγαλεία της Θεοτόκου και να τα εγκωμιάσουν κατά την αξίαν τους...».

Η εποχή μας φαίνεται να είναι η εποχή της μεγάλης αποστασίας και πραγματικά αντίχριστες οι ημέρες που ζούμε, αφού οι κυβερνήτες μας «έδιωξαν» κυριολεκτικά από την αγκαλιά της Θεομήτορος, Αυτόν που βαστάζει τα πάντα. Με τον τρόπο

αυτό εξορίζεται ο Χριστός από την κατ' εξοχήν δική Του ημέρα, την Κυριακή, για να μην ακούν την κυριακάτικη καμπάνα και τους θυμίζουν ενοχές.

Και όμως όλοι αυτοί θα τρέξουν να δώσουν ανερυθρίαστα το παρόν στην μεγάλη γιορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου, όχι από ευλάβεια αλλά και πάλι για εμπορία ψήφων και κάλυψη ενόχων κατατρεγμών συνειδήσεων. Η Κυρία Θεοτόκος όμως αποστρέφει το πρόσωπό της από όσους «ύβρισαν» τον Υιόν της, και να θυμηθούμε τους σοφούς λόγους του γέροντος Παΐσιου ότι «θα δουλέψουν οι πνευματικοί νόμοι»!

Όσοι πιστοί ορθόδοξοι «προσέλθωμεν τω τάφω της Θεομήτορος»! Να γονατίσουμε ικετευτικά, να προσκυνήσουμε λατρευτικά, να υμνήσουμε δοξολογικά και ταπεινά να παρακαλέσουμε την Κυρία Θεοτόκο να πρεσβεύει για κάθε ψυχή πονεμένη, πικραμένη και παραπονεμένη, και για τούτη την πολυβασανισμένη πατρίδα μας Ελλάδα.

Σαββίδης Παύλος, Θεολόγος

Πηγή: imverias.blogspot.gr